Analiza i ocena bezpieczeństwa systemów usługowych i IoT Ocena skuteczności różnych metod łamania haseł

RAPORT 1

Jan Pajdak Wojciech Słowiński Maria Filemonowicz

8 kwietnia 2019

Prowadzący: Dr hab. inż. Grzegorz KOŁACZEK

Spis treści

1	Cel eksperymentu	
2	Plan eksperymentu 2.1 Źródło danych 2.2 Technologie 2.3 Metoda oceny 2.3.1 BFM	
3	Przebieg eksperymentu	4
4	Wyniki	4
5	Analiza wyników	4
6	Podsumowanie	4

1 Cel eksperymentu

Hasła tekstowe to obecnie najpopularniejsza metoda uwierzytelniana używana do ograniczania dostępu do zasobów takich jak serwisy internetowe czy konta pocztowe przez osoby nieupoważnione. Zabezpieczenia tego typu są łatwe w użyciu jednakże proste do złamania — w ramach eksperymentu analizowane będzie łamanie haseł przy użyciu algorytmów BFM oraz Weira.

Eksperyment będzie przeprowadzony przy użyciu bazy realnych haseł, które następnie będą badane pod kątem odporności na złamanie przez poszczególne algorytmy.

2 Plan eksperymentu

2.1 Źródło danych

Jako źródło danych wybrana została baza danych znaleziona w roku 2017 przez firmę z branży cyberbezpieczeństwa - 4iQ [1]. Baza to kompilacja informacji z 252 wycieków; zawiera loginy i hasła do ponad 1.4 miliarda kont. Całkowity rozmiar danych to 41.1 GB. Osoba odpowiedzialna za stworzenie bazy danych jest nieznana; dane zostały odkryte przez 4iQ w dark web i można je obecnie pobrać przy użyciu sieci torrent.

Dane muszą zostać sformatowane przed użyciem ich w eksperymencie — są one porozdzielane na wiele plików oraz zawierają loginy i adresy poczty elektronicznej powiązane z kontami; te dodatkowe informacje są zbędne. Ze względu na ilość danych badany będzie podzbiór haseł.

2.2 Technologie

Do formatowania bazy haseł wykorzystany został Python.

Algorytmy oceniające odporność haseł na łamanie zostały zaimplementowane przy użyciu Scala.

2.3 Metoda oceny

2.3.1 BFM

Algorytm oceny skuteczności BFM działa następująco:

1. Na podstawie treningowego zbioru haseł określane są:

Prawdopodobieństwo wystąpienia jako pierwszy znak w haśle dla każdego znaku

Zbiór digramów definiujących kolejność zgadywania znaków:

Zakładając zbiór treningowy złożony ze znaków $A,\,B,\,C$; Jeżeli znak A ma największe prawdopodobieństwo wystąpienia jako pierwszy, znak B ma największe prawdopodobieństwo wystąpienia po A a znak C ma największe prawdopodobieństwo wystąpienia po B, pierwszą próbą odgadnięcia hasła będzie ABC.

- 2. Dla właściwego zbioru haseł wyznaczana jest szacowana liczba wymaganych prób odgadnięcia według następującego wzoru: $(k-i)N^{L-1}$
 - N ilość możliwych znaków
 - L długość hasła
 - i $pozycja\ znaku\ w\ haśle$
 - k k-ta próba odgadniecia hasła

 $\it Jeżeli$ pierwszy znak nie zostanie odgadnięty poprawnie to wiemy, że algorytm podejmie N^{L-1} prób, zanim spróbuje odgadnąć hasło z innym znakiem na pierwszej pozycji

Zgodnie z powyższym, dla k-tej próby odgadnięcia pierwszego znaku wiemy, że algorytm podejmie co najmniej $(k-1)N^{L-1}$ prób odgadnięcia hasła

Ostateczna ilość prób odgadnięć to suma prób dla każdego znaku

- 3 Przebieg eksperymentu
- 4 Wyniki
- 5 Analiza wyników
- 6 Podsumowanie

Literatura

[1] Julio Casal. 1.4 Billion Clear Text Credentials Discovered in a Single Database, 2017. URL medium.com/4iqdelvedeep/1-4-billion-clear-text-credentials-discovered-in-a-single-database-3131dC Dostep 08.04.2018.